

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21. října 2020 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ivo Lajdy a soudců JUDr. Renáty Sobalové a JUDr. Vladislava Šlapáka odvolání **státního zástupce a obžalovaného Jaroslava B.**, narozeného xxx, proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 10.10.2019, č. j. 29 T 2/2014-1690, a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu odvolání obžalovaného Jaroslava B. zrušuje v celém rozsahu.

II. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. se nově rozhoduje tak, že obžalovaný

Jaroslav B., narozený xxx ve xxx, bytem trvale xxx, bytem fakticky xxx,

je vinen, že

dne 14.4.2008 v Olomouci, u Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava se sídlem Olomouc, Jeremenkova 1211/40b (dále jen ROP Střední Morava), na základě výzvy č. 03/2008 vyhlášené Výborem ROP Střední Morava dne 28.2.2008, jako jednatel společnosti BALESO, s.r.o., se sídlem Kralupy nad Vltavou, Vodárenská 724, IČ 267 76 367 (dále jen BALESO), podal Finální žádost o poskytnutí dotace na projekt Rekonstrukce areálu Příleského Mlýna včetně rozvoje doplňkové a návazné infrastruktury - Benefit 7 (dále jen Žádost),

dne 2.7.2008 byl informován o rozhodnutí Výboru ROP Střední Morava ze dne 25.6.2008, kterým byla tato Žádost vybrána k uzavření smlouvy o poskytnutí dotace,

dne 12.6.2009 jako statutární orgán společnosti BALESO s poskytovatelem finančních prostředků ROP Střední Morava podepsal Smlouvu o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava číslo ÚRR D-2009/0089/OKP (dále jen Smlouva), podle které společnost BALESO, za splnění stanovených podmínek, měla být na financování předmětného projektu poskytnuta dotace v celkové výši maximálně 4.920.000 Kč (maximálně 60 % z celkových způsobilých výdajů projektu) v členění - prostředky ze zdrojů Evropské Unie, konkrétně z Evropského fondu pro regionální rozvoj (dále jen ERDF) v maximální výši 4.182.000 Kč (51 % z celkových způsobilých výdajů projektu) a z národního spolufinancování České republiky v maximální výši 738.000 Kč (9 % z celkových způsobilých výdajů projektu),

dne **14.6.2010** u ROP Střední Morava podal Zjednodušenou žádost o platbu č. 02/00180, kterou požádal o výplatu části dotace v celkové výši 4.620.000 Kč, což doložil fakturami vystavenými společností PROJEKTY A STAVBY KMS a dalšími materiály, na základě čehož byla ROP Střední Morava společnosti BALESO vyplacena dotace nikoli v celé požadované výši, ale pouze ve výši 3.348.624,73 Kč, z čehož příspěvek z ERDF byl představován částkou 2.846.331,02 Kč a příspěvek ze státního rozpočtu byl představován částkou ve výši 502.293,71 Kč,

a svou žádost doložil fakturou č. 20103019 ze dne 30.4.2010 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.4.2010 vztahující se k objektu bývalé pekárny Příleského mlýna a fakturou č. 20103021 ze dne 6.5.2010 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.4.2010 vztahující se k objektu bývalé vrátnice Příleského mlýna a obě faktury doložil podrobným rozpisem provedených prací a tímto způsobem nárokoval hrazení prací na rekonstrukci objektu Příleského mlýna nejméně pokud jde o objekt bývalé pekárny - zastřešení krytinou: jednoduchá taška dvoudrážková glazovaná – dotací ve výši 182.761,50 Kč - a pokud jde o objekt bývalé vrátnice – střešní konstrukce: montáž latování dotací ve výši 1.896,05 Kč, latí 50/30mm dotací ve výši 38.104,71 Kč, zakrytí šikmé střechy hydroizolační fólií Nicofol 110SE dotací ve výši 2.076,63 Kč, spojovacích a ochranných prostředků pro tesařské střechy dotací ve výši 7.827,84 Kč, tesařské montáže a dodávky podhledů z prken hoblovaných na sraz střech dotací ve výši 5.772,50 Kč, tesařské demontáže podbití podhledů z prken s omítkou dotací ve výši 884,25 Kč, očištění trámů stropu a krovů dotací ve výši 2.094,30 Kč, výměny trámů krovů 30% dotací ve výši 13.001,48 Kč, zastřešení krytinou jednoduchá taška dvoudrážková glazovaná dotací ve výši 41.213,43 Kč, celkem tedy v částce 295.620,30 Kč,

a takto jednal, přestože předložené listiny neodpovídaly skutečnosti, když střechy obou objektů byly zrekonstruovány již přede dnem, kdy Výbor rozhodl o výběru žádosti obžalovaného k uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, v důsledku čehož nešlo o způsobilé výdaje ve smyslu výzvy č. 03/2008, článek 8 Způsobilé výdaje a navazujícího metodického pokynu Způsobilé výdaje pro výzvu č. 03/2008, o čemž obžalovaný věděl,

a tímto svým jednáním tak **na prostředcích ERDF** zastoupeném ROP Střední Morava způsobil škodu ve výši 251.277,55 Kč,

tedy

předložil nepravdivé doklady a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z rozpočtu spravovaného Evropskou unií a způsobil takovým činem větší škodu,

čímž spáchal

přechin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 260 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na **1 (jeden) rok**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **1 (jednoho) roku**.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen poškozenému Regionální radě regionu soudržnosti Střední Morava, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 1211/40b, zaplatit na náhradě majetkové škody částku ve výši **251 277,55 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozený Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 1211/40b, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

III. Podle § 256 tr. ř. se odvolání státního zástupce zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 10.10.2019, č. j. 29 T 2/2014-1690, byl obžalovaný Jaroslav B. uznán vinným přečinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a přečinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku. Uvedených trestných činů se dle skutkových zjištění soudu prvního stupně měl dopustit tím, že dne 14.4.2008 v Olomouci, u Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava se sídlem Olomouc, Jeremenkova 1211/40b (dále jen ROP Střední Morava), na základě výzvy č. 03/2008 vyhlášené Výborem ROP Střední Morava dne 28.2.2008, jako jednatel společnosti BALESO, s.r.o., se sídlem Kralupy nad Vltavou, Vodárenská 724, IČ 267 76 367 (dále jen BALESO), podal Finální žádost o poskytnutí dotace na projekt Rekonstrukce areálu Příleského Mlýna včetně rozvoje doplňkové a návazné infrastruktury - Benefit 7 (dále jen Žádost),

dne 2.7.2008 byl informován o rozhodnutí Výboru ROP Střední Morava ze dne 25.6.2008, kterým byla tato Žádost vybrána k uzavření smlouvy o poskytnutí dotace,

dne 12.6.2009 jako statutární orgán společnosti BALESO s poskytovatelem finančních prostředků ROP Střední Morava podepsal Smlouvu o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava číslo ÚRR D-2009/0089/OKP (dále jen Smlouva), podle které společnost BALESO, za splnění stanovených podmínek, měla být na financování předmětného projektu poskytnuta dotace v celkové výši maximálně 4.920.000 Kč (maximálně 60 % z celkových způsobilých výdajů projektu) v členění - prostředky ze zdrojů Evropské Unie, konkrétně z Evropského fondu pro regionální rozvoj (dále jen ERDF) v maximální výši 4.182.000 Kč (51 % z celkových způsobilých výdajů projektu) a z národního spolufinancování České republiky v maximální výši 738.000 Kč (9 % z celkových způsobilých výdajů projektu),

dne **14.6.2010** u ROP Střední Morava podal Zjednodušenou žádost o platbu č. 02/00180, kterou požádal o výplatu části dotace v celkové výši 4.620.000 Kč, což doložil fakturami vystavenými společností PROJEKTY A STAVBY KMS a dalšími materiály, na základě čehož byla ROP Střední Morava společnosti BALESO vyplacena dotace nikoli v celé požadované výši, ale pouze ve výši 3.348.624,73 Kč, z čehož příspěvek z ERDF byl představován částkou 2.846.331,02 Kč a příspěvek ze státního rozpočtu byl představován částkou ve výši 502.293,71 Kč,

a svou žádost doložil fakturou č. 20103019 ze dne 30.4.2019 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.4.2010 vztahující se k objektu bývalé pekárny Příleského mlýna a fakturou č. 20103021 ze dne 6.5.2010 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30. 4. 2010 vztahující se k objektu bývalé vrátnice Příleského mlýna a obě faktury doložil podrobným rozpisem provedených prací a tímto způsobem nárokoval hrazení prací na rekonstrukci objektu Příleského mlýna nejméně pokud jde o objekt bývalé pekárny - zastřešení krytinou: jednoduchá taška dvoudrážková glazovaná – dotací ve výši 182.761,50 Kč - a pokud jde o objekt bývalé vrátnice – střešní konstrukce: montáž lat'ování dotací ve výši 1.896,05 Kč, latí 50/30mm dotací ve výši 38.104/71 Kč, zakrytí šikmé střechy hydroizolační fólií Nicofol 110SE dotací ve výši 2.076,63 Kč, spojovacích a ochranných prostředků pro tesařské střechy dotací ve výši 7.827,84 Kč, tesařské montáže a dodávky podhledů z prken hoblovaných na sraz střech dotací ve výši 5 772,50 Kč, tesařské demontáže podbití podhledů z prken s omítkou dotací ve výši 884,25 Kč, očištění trámů stropu a krovů dotací ve výši 2.094,30 Kč, výměny trámů krovů 30% dotací ve výši 13.001,48 Kč, zastřešení krytinou jednoduchá taška dvoudrážková glazovaná dotací ve výši 41.2013,43 Kč, celkem tedy v částce 295.620,30 Kč,

a takto jednal, přestože předložené listiny neodpovídaly skutečnosti, když střechy obou objektů byly zrekonstruovány již přede dnem, kdy Výbor rozhodl o výběru žádosti obžalovaného k uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, v důsledku čehož nešlo o způsobilé výdaje ve smyslu výzvy č. 03/2008, článek 8 Způsobilé výdaje a navazujícího metodického pokynu Způsobilé výdaje pro výzvu č. 03/2008, o čemž obžalovaný věděl,

a tímto svým jednáním tak na prostředcích ERDF zastoupeném ROP Střední Morava způsobil škodu ve výši 251.277,55 Kč a na prostředcích České republiky zastoupené ROP Střední Morava způsobil škodu ve výši 44.343,14 Kč.

Za to byl obžalovaný Jaroslav B. odsouzen podle § 260 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jeho výkon mu byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání dvou let.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byl obžalovaný zavázán povinností zaplatit poškozené Regionální radě regionu soudržnosti Střední Morava, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 1211/40b, na náhradu škody částku ve výši 295.620,69 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byl poškozený Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 1211/40b, odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání obžalovaný Jaroslav B. a státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci.
3. Obžalovaný Jaroslav B. v písemném vyhotovení odvolání vyslovil názor, že dle něj nelze s potřebnou mírou jistoty učinit závěr, že faktury č. 20103019 a 20103021 neodpovídaly skutečnosti, jak to uzavřel soud prvního stupně. Závěr o tom, že k rekonstrukci střechy došlo již v roce 2006, nelze v žádném případě učinit pouhým laickým porovnáním předmětných fotografií. Obžalovaný nesouhlasí s tím, že by k plnění z předmětných faktur došlo již před daty na těchto fakturách uvedenými. Vymezení data uskutečnění zdanitelného plnění u nejednorázových plnění spadá zpravidla do okamžiku ukončení plnění. K tomu, kdy došlo k rekonstrukci střech na budovách bývalé vrátnice a pekárny, je relevantní výpověď svědka Ing. Ctírada D. I kdyby mělo dojít k částečné rekonstrukci předmětných střech před podáním žádosti o poskytnutí dotace, nevzal soud prvního stupně v potaz závěry Nejvyššího soudu, který konstatoval, že tuto skutečnost obžalovaný uvedl v podané žádosti. Nalézací soud nevěnoval ani dostatečnou pozornost ani

otázce naplnění subjektivní stránky ve vztahu k předložení citovaných faktur. Nálezací soud neuvedl, z jakých důkazů vzal za prokázané, že se obžalovaný uvedeného jednání dopustil úmyslně. Obžalovaný má také za to, že nálezací soud nesprávně aplikoval zásadu subsidiarity trestní represe. Pokud tento soud sám uvedl, že projednávaná věc se nachází na určité mezní hranici trestněprávní odpovědnosti, pak měl užít zásadu in dubio pro mitius. Pokud nálezací soud dospěl k závěru, že došlo k naplnění znaků skutkové podstaty přečinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku, nelze v současné době již dovozovat trestní odpovědnost obžalovaného, neboť tato již byla promlčena. V tomto směru je nutno poukázat na skutečnost, že k předložení zjednodušené žádosti o platbu došlo dne 14.6.2010 a k zahájení trestního stíhání obžalovaného došlo na základě usnesení policejního orgánu dne 7.11.2013. Mezi těmito daty tak uplynula doba delší tří let. Podle § 34 odst. 1 písm. e/ tr. zákoníku trestní odpovědnost za trestný čin zaniká uplynutím promlčecí doby, jež je u trestných činů, jejichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřesahuje tři léta, stanovena na tři léta. Obžalovaný má za to, že nebylo prokázáno, že by došlo k úplné rekonstrukci střech na objektech bývalé vrátnice a pekárny přede dnem poskytnutí dotace a nebyl prokázán jeho úmysl ve vztahu k předložení, dle soudu, nepravdivých listin. Dle obžalovaného se soud prvního stupně nevypořádal s otázkou skutkového omylu ve vztahu ke znalosti norem evropského práva, případně metodických pokynů dotčených orgánů. Také nesprávně neaplikoval zásadu subsidiarity trestní represe, při svém rozhodování nevzal v potaz promlčení trestného činu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku, jednání nesprávně právně kvalifikoval a nadbytečně v rozsudku zmiňoval otázku kvalitativního vymezení informace o provedené rekonstrukci obžalovaným.

4. Ve veřejném zasedání obžalovaný v plném rozsahu setrval na takto podaném odvolání a prostřednictvím obhájce navrhl, aby odvolací soud rozhodl o jeho zproštění v celém rozsahu. Odvolání státního zástupce navrhl zamítnout jako nedůvodné postupem podle § 256 tr. ř.
5. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci v písemném odůvodnění svého odvolání, které podal v neprospěch obžalovaného do výroku o vině i trestu, uvedl, že nálezací soud ve věci provedl obsáhlé dokazování, ze kterého zcela jednoznačně a nepochybně vyplynulo, že obžalovaný v podané žádosti o poskytnutí dotace, respektive v listinách tvořících podklady k této žádosti, uvedl nepravdivé údaje. V průběhu celého řízení nebylo zjištěno, a ani obžalovaný sám takovou skutečnost nenamítal, že by se v tomto případě jednalo o tzv. nárokovou dotaci. Nelze pochybovat o tom, že obžalovaný byl seznámen s konkrétní výší poskytovaných prostředků, konečně sám o tyto prostředky žádal, jeho úmyslem bylo získat dotaci v plné výši a k tomuto účelu zcela vědomě a úmyslně předložil poskytovateli dotace listiny obsahující nepravdivé údaje. Lze souhlasit s tím, že neabsolutně všechny údaje na předložených listinách byly údaji nepravdivými či hrubě zkreslenými, zákon však pro posouzení jednání obžalovaného jako některé z okolností podmiňujících vyšší trestní sazbu nepožaduje, aby se žádná se žadatelem uvedených skutečností nezakládala na pravdě, ani nevytváří spojení typu: 100 % nepravdivých informací odpovídá ustanovení § 260 odst. 5 tr. zákoníku, zatímco 50 % takových informací odpovídá právní kvalifikaci dle ustanovení § 260 odst. 3 tr. zákoníku. Zákon v obou projednávaných ustanoveních hovoří o výši způsobené škody, kterou představuje právě výše prostředků z některého z uvedených rozpočtů, která byla nesprávně použita či zadržena. Tyto prostředky, tedy uvedenou dotaci, by poskytovatel dotace obžalovanému neposkytl, kdyby nebyl uveden v omyl ohledně některé z informací, na jejichž základě o poskytnutí a vyplacení dotace rozhodoval. Nálezacím soudem provedená redukce a na ní navazující zvolená právní kvalifikace ani nemá oporu v provedeném dokazování ani neodpovídá ustálené rozhodovací praxi. Nálezací soud žádným přesvědčivým způsobem nezduvodnil, čím je nyní projednávaný případ natolik odlišný od ostatních případů tzv. dotačních podvodů a podvodů s evropskými

dotacemi, že vyžaduje zcela neočekávanou a neočekávatelnou odchylku od stávající rozhodovací praxe. Ta pro konstatování viny obžalovaného nevyžaduje mnohost nepravdivých informací, které žadatel poskytovateli dotace uvádí, postačuje, byť i jedna, taková informace, která umožnila nesprávné použití všech dotačních prostředků, které se poskytovatel dotace rozhodl žadateli poskytnout. Nalézací soud však postupoval, jako by se jednalo o tzv. nárokovou dotaci a uzavřel, že by nebyly poskytnuty pouze prostředky, které pokrývaly náklady na práce provedené před rozhodným dnem. Tento závěr nalézacího soudu je však zcela zjevně nesprávný, když nyní projednávaná dotace nespadá do uvedené kategorie. Avšak i v případě, že by soud nesprávně vyhodnotil charakter poskytované dotace, jeho postup by byl nesprávný, neboť nepravdivost informací se netýká pouze doby zhotovení prací, ale také subjektu zhotovitele. V tomto bodě se ani jedna z obžalovaným předložených faktur nezakládá na pravdě, pravdivá není ani smlouva o dílo, která byla poskytovateli dotace předložena. S touto skutečností se nalézací soud nijak nevypořádal.

6. Intervenující státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ve veřejném zasedání v plném rozsahu setrval na takto podaném odvolání a navrhl, aby Vrchní soud v Olomouci napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. d) tr. ř. a sám ve věci rozhodl tak, že obžalovaného uzná vinným zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a zločinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, dílem dokonaného a dílem ve stadiu pokusu. Trest odnětí svobody by měl být obžalovanému uložen v trvání dvou let s podmíněným odkladem na stejnou zkušební dobu. Ve výroku o náhradě škody by mělo být rozhodnuto stejným způsobem jako v nyní napadeném rozsudku.
7. Vrchní soud v Olomouci, jako soud odvolací, ve vztahu k podaným odvoláním zjistil, že byla podána včas (§ 248 odst. 1 tr. ř.), osobami k tomu oprávněnými (§ 246 odst. 1 písm. a/, b/ tr. ř.) a měla zákonem předepsané náležitosti (§ 249 odst. 1 tr. ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř. či odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.
8. Vrchní soud v Olomouci, jako soud odvolací, na podkladě podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou podanými odvoláními vytýkány, musí odvolací soud přihlídnout v případě, že tyto mají vliv na správnost výroků, proti nimž byla podána odvolání. Takové vady ve věci shledány nebyly. S ohledem na charakter obou podaných odvolání byl předmětem přezkumu ze strany odvolacího soudu celý napadený rozsudek ve všech jeho výrocích.
9. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, odvolací soud neshledal pochybení zakládající důvod pro jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Ani ze strany odvolatelů nebylo v tomto směru ničeho namítáno.
10. Ve vztahu ke skutkovým zjištěním, jak je v napadeném rozsudku uzavřel nalézací soud, je namístě konstatovat, že tento soud provedl veškeré důkazy potřebné k tomu, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro meritorní rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr. ř.). Provedené důkazy pak hodnotil na základě pečlivého uvážení všech okolností případu, a to jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu (§ 2 odst. 6 tr. ř.). Nevytrhával přitom jednotlivé důkazy z kontextu provedení dokazování, ale přihlížel i k jejich vzájemným vazbám a souvislostem.
11. Výrok napadeného rozsudku naplňuje kritéria ustanovení § 120 tr. ř. a jeho odůvodnění stran ustálených skutkových zjištění, odpovídá ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř.

12. Nalézací soud v úvodu odůvodnění svého rozhodnutí zkonstatoval dosavadní průběh řízení, s odkazem na předchozí rozhodnutí jak nalézacího, tak odvolacího soudu a zejména pak podrobně zkonstatoval právní názor dovolacího soudu, vyslovený v jeho rozhodnutí ze dne 10.4.2019, č. j. 5 Tdo 955/2018-102, a pokyny, které v souvislosti s tímto byly dány nalézacímu soudu pro další řízení (str. 4 až 7 napadeného rozsudku). V dalších částech odůvodnění svého rozhodnutí nalézací soud vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporovaly.
13. Je možno konstatovat, že nynější odvolací námitky obžalovaného, které směřovaly do výroku o vině, jsou pouhým opakováním obhajoby, kterou uplatnil již v řízení před nalézacím soudem, a tento soud se s ní ve svém rozhodnutí plně vypořádal.
14. Vzhledem k tomu, že se odvolací soud plně ztotožnil s argumentací nalézacího soudu ve vztahu ke skutkovým zjištěním, dovoluje si na ni tímto odkázat a ve stručnosti opětovně konstatuje, že za nesporné je možné považovat skutečnosti, že výbor ROP Střední Morava dne 28.2.2008 vyhlásil výzvu k předkládání projektových žádostí v prioritní ose 3 Integrovaný rozvoj cestovního ruchu, oblasti podpory 3.3 Podnikatelská infrastruktura a služby, podoblast podpory 3.3.2 Podnikatelská infrastruktura a služby na území definovaném oblastí podpory 3.2. Výzva definuje cíle programu, prioritní osy a oblasti podpory. Vymezuje podporované aktivity v rámci výzvy podmínky pro realizaci objektů, oprávnění žadatelů/příjemců, podmínky poskytnutí dotace a další záležitosti. Zmiňuje dokumentaci, podle které se má postupovat. Již označená výzva specifikuje doporučenou strukturu financování. V bodě 8 vymezuje, co lze považovat za způsobilé výdaje. Mimo jiné výslovně zmiňuje, že za počáteční datum způsobilosti výdajů je považováno datum rozhodnutí Výboru ROP. Na základě uvedené výzvy obžalovaný jako statutární orgán spol. BALESO dne 14.4.2008 u ROP Střední Morava podal finální verzi žádosti o poskytnutí dotace, tzv. Benefit 7 na projekt rekonstrukce areálu Přileského mlýna včetně rozvoje doplňkové a návazné infrastruktury. Celkové způsobilé výdaje projektu byly označeny hodnotou 8.200.000 Kč. Podanou žádost doložil vyžadovanými přílohami. ROP Střední Morava přípisem ze dne 2.7.2008 pak obžalovaného Jaroslava B., jako zástupce žadatele, písemně vyrozuměl, že jím podaná žádost byla vybrána k uzavření smlouvy o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu Střední Morava. Projekt byl podpořen částkou v předpokládané výši 4.920.000 Kč. V návaznosti na oznámení ROP Střední Morava ze dne 2.7.2008 byla žádost společnosti BALESO (za kterou jednal obžalovaný) vybrána k uzavření Smlouvy, dne 12.6.2009 jako statutární orgán podepsal s poskytovatelem finančních prostředků, tedy ROP Střední Morava smlouvu o poskytnutí dotace na individuální projekt z regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava č. ÚRR D-2009/0089/OKP. Podle této smlouvy společnost BALESO, za splnění stanovených podmínek, měla být na financování předmětného projektu poskytnuta dotace v celkové výši maximálně 4.920.000 Kč. Tato částka, v souladu se stanovenými podmínkami, má představovat maximálně 60 % z celkových způsobilých výdajů projektu. Z toho částka ve výši maximálně 51 % měla být poskytnuta ze zdrojů Evropské unie, konkrétně z ERDF, vyjádřeno v penězích se mělo jednat maximálně o částku ve výši 4.182.000 Kč. Zbytek, tzn. maximálně 9 % z celkových způsobilých výdajů projektu, peněžně se jednalo o částku ve výši 738.000 Kč, měla být poskytnuta z národního spolufinancování Českou republikou. Obžalovaný Jaroslav B. v pozdějším období jménem žadatele, tedy jménem spol. BALESO, přistoupil k čerpání poskytnuté dotace. Dne 24.2.2010 u ROP Střední Morava podal Monitorovací zprávu – hlášení o pokroku Operační program: CZ.1.12 ROP NUTS II. Střední Morava a zjednodušenou žádost o platbu č. 01/00180, kterými požádal o výplatu dotace ve výši 300.000 Kč. Svůj požadavek doložil fakturami vystavenými společností PROJEKTY A STAVBY KMS, jakož i dalšími materiály. Dne 14.6.2010 pak u téže instituce

podal další Monitorovací zprávu a Zjednodušenou žádost o platbu č. 02/00180, kterými požádal o výplatu zbylé části dotace v celkové výši 4.620.000 Kč. Také v tomto případě svůj požadavek doložil fakturami vystavenými spol. PROJEKTY A STAVBY KMS a dalšími materiály. Na základě monitorovacích zpráv a zjednodušených žádostí o platbu pak společnosti BALESO byla dotace vyplacena. Nestalo se tak ale v celkové požadované výši, společnosti BALESO byla vyplacena nižší částka ve výši pouze 3.348.624,73 Kč. Při zachování naznačeného procentuálního podílu z ERDF byla vyplacena částka 2.846.331,02 Kč, příspěvek ze státního rozpočtu činil 502.293,71 Kč. Obžalovaný v podané žádosti, jakož i bezprostředně navazujících povinných přílohách, zejména v příloze č. 3 nazvané V podkladech pro hodnocení proveditelnosti objektu vypracovaných v měsíci březnu 2008 v obecné poloze konstatoval, že dotace je požadována na realizaci projektu, který se týká nemovitostí, jež byly již částečně rekonstruovány. V těchto materiálech jen velmi stručně a bez bližšího upřesnění zmínil obžalovaný to, že od roku 2002 bylo postupně započato s rekonstrukcí objektu, v roce 2007 byl zahájen provoz restaurace a bylo zřízeno 10 lůžek. Jak je zřejmé z Benefitu 7 i připojených příloh, dotaci požadoval na areál jako celek. Předpisy Evropské unie i národní metodika, která z unijních předpisů vychází, pak jednoznačně stanoví podmínky, za kterých lze dotaci poskytnout. Například z již citovaného nařízení komise ES č. 1628/2006 ze dne 24.10.2006 uveřejněného v úředním věstníku Evropské unie a z Metodického pokynu Veřejná podpora, verze 3.0 pro výzvu č. 03/2008 ze dne 28.2.2008 vyplývá, že realizace stavebních prací na projektu před podáním projektové žádosti a před datem rozhodnutí výboru ROP Střední Morava není přípustná. Obžalovaný uvedl, že dotace měla být použita pouze na 400 m² střech z celkové rozlohy. Zdůraznil, že žádost o dotaci podal jen ve vztahu k této části střešní krytiny, nikoli k celé ploše, která se pohybovala někde kolem 1.600 m² až 2.000 m². V Žádosti – Benefitu 7 a přílohách k této žádosti obžalovaný svůj požadavek, na co konkrétně dotaci použije, vůbec nijak neupřesnil. Celkový text Benefitu 7, jakož i navazujících příloh vyznívá zcela jednoznačně - požadovaná dotace bude použita na všechny objekty, které se v areálu nachází. Samotný text, doprovodné tabulky ani další doložené materiály neobsahují ani v náznaku nějaké limity, ze kterých by vyplývalo, že dotace bude použita jen na některé rekonstrukční činnosti. Vůbec zde není uvedeno, že by střechy objektů, alespoň částečně, již byly zrekonstruovány. V žádosti, konkrétně v pasáži označené bod 3 – Popis projektu (viz č. 1. 3 samostatné přílohy nazvané Projektová žádost včetně příloh a souvisejících materiálů) obžalovaný jen stručně, šesti slovy, konstatuje, že postupně bylo započato s rekonstrukcí objektu. Nakolik zde hovoří o konkrétních objektech areálu, například o objektu bývalé sodovkárny, dřívější rekonstrukce střech, resp. skutečnost, že dotace bude použita pouze na některou část střešní krytiny areálu, zde není vůbec obsažena. Obdobný závěr je zřejmý z Přílohy č. 3 (č. 1. 43 a násl. samostatné přílohy), kde je prováděn od bodu 3 dále popis jednotlivých objektů, nicméně i zde se objevují pouze obecné formulace o částečné rekonstrukci Příleského mlýna a nakolik bod 5 – Technické a technologické řešení projektu (č. 1. 54 verte a násl. samostatné přílohy), se výslovně zabývá jednotlivými objekty v areálu, tedy penzionem, mlýnem sodovkárnou a vrátnicí, u žádného z nich není ani v náznaku uvedeno, že by zde v minulosti došlo k nějakým rekonstrukčním činnostem a není ani zmíněno, že by se dotace měla použít jen na některou část střešní plochy. Obžalovaný skutečnost, že v souvislosti s podáním žádosti o dotaci upřesnil rozlohu střech, na které bude dotace použita, opírá o údaje uvedené v rozpočtu projektu – v tzv. položkovém rozpisu Z 066-2008, kde pod položkou 765-krytiny tvrdé (č. 1. 88 samostatné přílohy nazvané Doklady doložené před podpisem smlouvy o poskytnutí dotace) je řeč o zastřešení krytinou jednoduché, taška dvoudrážková glazovaná a zakrytí šikmé střechy hydroizolační fólií Nicofol 110 SE v množství 445 m². Stejně jako nalézací soud i soud odvolací je toho názoru, že je nutno přiznat, že tvrzení obžalovaného má ve jmenovaném listinném důkazu oporu, neboť takový údaj se zde opravdu objevuje. Oba soudy však mají za zcela nepochybně prokázané (např. z vyjádření svědkyně Ing. Dany

K. a rovněž ze souvisejícího listinného důkazu, konkrétně kontrolního listu o převzetí dokumentace (č. l. 9 jmenované přílohy), že mimo jiných materiálů i rozpočet, na který obžalovaný odkazuje, byl ROP Střední Morava předán až dne 13.10.2008, tedy s velkým časovým odstupem od doby, kdy obžalovaný podal Benefit 7 (14.4.2008) a s velkým časovým odstupem od doby, kdy jako zástupce firmy BALESO byl ROP Střední Morava vyrozuměn o tom, že jeho projekt byl vybrán k uzavření smlouvy o poskytnutí dotace z regionálního operačního programu Střední Morava (oznámení doručeno dne 14.7.2008 – viz č. l. 94 samostatné přílohy nazvané Projektová žádost včetně příloh a souvisejících materiálů).

15. Ani odvolací soud, stejně jako soud nalézací však nepovažuje za prokázané, že by obžalovaný zcela úmyslně zatajil, že by část objektu, na jehož rekonstrukci žádá poskytnutí dotace, byla rekonstruována. To vyplývá z důkazů, které nalézací soud provedl v průběhu hlavního líčení a které ve svém rozhodnutí velmi pečlivě vyhodnotil, a to v souladu s pokyny Nejvyššího soudu. Obžalovaný již v žádosti uvedl, že na objektu probíhají rekonstrukční práce již od roku 2002. Není možné rovněž pominout skutečnosti, které uvádí Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí, tedy, že došlo ke zcela zásadnímu pochybení pracovníků poskytovatele dotace, kteří měli možnost již při podání žádosti o dotace zjistit stav rozpracovanosti rekonstrukce předmětné nemovitosti. Především z Přílohy č. 1 – Územního rozhodnutí a grafické přílohy je zřejmé, že některé části střechy jsou pokryty jiným typem červené krytiny. Ve shodě s názorem Nejvyššího soudu bylo povinností referentů dotace, aby řešili otázku novosti červené krytiny. Lze tedy uzavřít, že poskytovatel dotace měl před podpisem Smlouvy o poskytnutí dotace dostatek podkladů, aby ověřil stav střech, resp. celé rekonstrukce. Z toho důvodu nalézací soud nedovodil na straně obžalovaného Jaroslava B. úmysl, spočívající v uvedení nepravdivých či hrubě zkreslených údajů v době podání žádosti o dotaci. S tímto názorem se odvolací soud plně ztotožnil, když i on má za to, že takový závěr je v souladu s názorem vysloveným již ve shora citovaném rozhodnutí Nejvyššího soudu.
16. Na druhou stranu má i odvolací soud ve shodě se soudem nalézacím za to, že bylo zcela jednoznačně prokázáno (primárně fotografiemi na č. l. 790-792, resp. 424, kde jsou vyznačeny písmeny části střech, o kterých mluvil obžalovaný), že v roce 2006, tedy v době hluboko před žádostí o poskytnutí dotace (14.4.2008) byly střechy minimálně na budově vrátnice („D“) a pekárny („B2“ a polovina „A“ – viz výpověď obžalovaného) zcela shodného charakteru, včetně komínů, vikýřů, rozměru, sklonu střechy, apod., jako na snímcích z let 2009 (č. l. 791) nebo 2010 (č. l. 792). Proto nalézací soud správně uzavřel, že střechy na těchto objektech byly již v roce 2006 rekonstruovány. Shora uvedené skutkové okolnosti byly prokázány rovněž dalšími důkazy, a to např. výsledky auditu č. 10/2012/OPE/PAS, který byl proveden Ministerstvem financí. (č. l. 41 a násl.) Tento materiál, především v části 3 nazvané Zjištění bez pochybností dovozuje, že příjemce dotace zahájil realizaci stavebních prací na projektu před podáním projektové žádosti ze dne 14.4.2008 a také před datem rozhodnutí Výboru ROP Střední Morava o poskytnutí dotace ze dne 25.6.2008. Provedený audit přehledným a jednoznačným způsobem sumarizuje poznatky, na základě kterých dovedl, že řada prací byla realizovaná ještě před podáním žádosti o dotaci. Závěry týkající se předčasného zahájení prací jsou v kategoričce poloze činěny zejména ve vztahu k objektu bývalé Sodovkárny, Pekárny a Vrátnice. Zdejší soud se se stanoviskem auditního orgánu v plném rozsahu ztotožnil. Se závěry vyslovenými auditním orgánem totiž plně korespondují důkazy, na které vypracovaný materiál odkazuje. V tomto směru lze poukázat na skutečnost, že realizace velké části rekonstrukčních prací před podáním žádosti vyplývá z listin předložených Obecním úřadem – Stavebním úřadem ve Všechovicích, z projektové dokumentace pro stavební povolení z března 2007 u objektu Sodovkárna, z projektové dokumentace pro stavební povolení ze srpna 2008, které se týká objektu Sodovkárna, Pekárna a Vrátnice, z porovnání satelitních snímků areálu Příleského

mlýna z období let 2006 – 2009, z posudku vypracovaného Ing. Jarmilou Gregrovou a dalších materiálů. Na skutečnost, že rekonstrukční práce na střechách byly minimálně částečně prováděny ještě před podáním žádosti o poskytnutí dotace, poukazuje také svědecká výpověď Zdeňka S., který pracoval v areálu ještě před podáním žádosti a popisuje některé rekonstrukční práce na střechách, respektive hovoří o nové střeše na některých objektech areálu. Skutečný stav rekonstrukčních prací je objektivizován též zajištěnými fotografiemi areálu, které v doplňujícím výsledku obžalovaný popsal a konkretizoval, které byly a kdy rekonstruovány. I nadále vyjádření obžalovaného nezpochybňuje, že některé rekonstrukční práce (především na střechách tří shora zmiňovaných objektů) byly provedeny před podáním žádosti o dotace. Pouze i nadále konstatuje, že dotace měla být použita na střechy v mnohem nižším rozsahu, což však (jak bylo shora uzavřeno) z podané žádosti ani z žádného jiného v tu dobu dostupného materiálu nevyplývá. Navíc je zřejmé, že pokud obžalovaný argumentuje, že hodnotitelům byly k dispozici fotografie, které popisují stav objektu před podáním žádosti, tak ani on nebyl u hlavního líčení schopen vysvětlit, proč dokládal fotografie mnohem staršího data, před započítáním rekonstrukce. Tyto fotografie byly zjevně doloženy později než v době podání žádosti o dotace. Lze mít za zcela nepochybně prokázané, že v souvislosti s požadavkem na výplatu dotace obžalovaný uplatnil též fakturu číslo 20103019 ze dne 30.4.2010 s datem uskutečnění zdanitelného plnění k 30.4.2010, která se vztahovala na objekt bývalé Pekárny Příleského mlýna a další fakturu číslo 20103021 ze dne 6.5.2010 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.4.2010, která se týkala objektu bývalé Vrátnice. To však jsou objekty, které byly prokazatelně rekonstruovány již před žádostí o poskytnutí dotace.

17. Jakkoliv tedy nelze mít za jednoznačně prokázané, že by obžalovaný již v žádosti o poskytnutí dotace žádal o poskytnutí dotace na „již prostavěné“, tak za jednoznačně prokázanou je nutno mít skutečnost, že následně uplatnil dvě shora popsané faktury, tedy nechal proplatit práce (na dvou střechách), které již byly v té době hotovy. Tyto dvě uplatněné faktury jsou pak „předložením nepravdivých dokladů“, resp. „uvedením nepravdivých údajů“, které zakládají trestní odpovědnost obžalovaného, neboť je zřejmé, že tyto práce nebyly provedeny v roce 2010, jak je deklarováno na předmětných fakturách. Obžalovaný minimálně těmito dvěma fakturami nárokoval výplatu dotace ve výši 295.620,69 Kč za práce, které byly objektivně provedeny před podáním žádosti o poskytnutí dotace, a tedy tyto dvě faktury neodpovídají skutečnosti.
18. Po právní stránce nalézací soud jednání obžalovaného Jaroslava B. kvalifikoval jako přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný v jednočinném souběhu s přečinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku, když vzal za prokázané, že obžalovaný jednak předložil nepravdivé doklady a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z rozpočtu spravovaného Evropskou unií a způsobil takovým činem větší škodu a jednak v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje. Tím se však nalézací soud dopustil pochybení zakládajícího důvod pro zrušení tohoto rozhodnutí podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. ř.
19. Jak již bylo uvedeno shora, obžalovaný ve svém písemně podaném odvolání namítal ve vztahu k přečinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku zánik trestní odpovědnosti z důvodu uplynutí tříleté zákonné promlčecí doby. Této námitce obžalovaného musel odvolací soud přisvědčit, i když uplynutí promlčecí doby dovozuje z jiných okolností než obžalovaný. Za přečin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku lze pachatelé uložit trest odnětí svobody až na dvě léta. Trestní odpovědnost za takový přečin zaniká uplynutím tříleté promlčecí doby (§ 34 odst. 1 písm. e/ tr. zákoníku). V tomto konkrétním případě bylo odvolacím soudem zjištěno, že obžaloba Krajského státního zastupitelství v Ostravě byla ve věci u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, podána dne 27.2.2014. V mezidobí od nápadu obžaloby do vyhlášení prvního

odsuzujícího rozsudku, tedy dne 3.3.2017, nedošlo k žádnému z taxativně vyjmenovaných úkonů trestního řízení uvedených v § 34 odst. 4 tr. zákoníku, v důsledku kterého by došlo k přerušení běhu promlčecí doby. Dle současného znění trestního zákoníku již běh promlčecí doby nepřerušují všechny úkony trestního řízení následující po sdělení obvinění a směřující k trestnímu stíhání pachatele, ale jen omezený okruh výslovně vyjmenovaných úkonů. Lze tedy uzavřít, že mezi podáním obžaloby a vyhlášením rozsudku uplynula doba delší tří let a v důsledku toho bylo již jednání obžalovaného spočívající v naplnění znaků přečinu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku promlčeno. S ohledem na tyto skutečnosti mohlo být jednání obžalovaného Jaroslava B. popsané ve výroku tohoto rozsudku (přičemž nedošlo k jakékoli změně skutkových zjištění oproti rozhodnutí nalézacího soudu) kvalifikováno toliko jako přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, když předložil nepravdivé doklady (shora citovanou fakturu číslo 20103019 ze dne 30.4.2010 a fakturu číslo 20103021 ze dne 6.5.2010) a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z rozpočtu spravovaného Evropskou unií a způsobil takovým činem větší škodu (dle zákona účinného od 1.10.2020 je takovou škodou škoda přesahující 100.000 Kč), konkrétně škodu ve výši 295.620,69 Kč.

20. Odvolací soud se ztotožnil i se závěrem nalézacího soudu, že pokud jde o formu zavinění ve vztahu ke skutku vymezeného ve výroku rozsudku, tato je dána jednoznačně ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný totiž znal podmínky, za kterých lze dotaci poskytnout, formou čestného prohlášení deklaroval, že se s těmito podmínkami seznámil (viz č. l. 16 verte samostatné přílohy nazvané Projektová žádost včetně příloh a souvisejících materiálů). I z jeho vlastního vyjádření, jakož i z dalších provedených důkazů, bez pochybnosti vyplývá, že obžalovaný si byl vědom, že finanční prostředky z dotace mohou být použity pouze na nově rekonstruované objekty, přesto předložil k proplacení fiktivní faktury za práce, které byly provedeny již před podáním žádosti o poskytnutí dotace.
21. Pokud jde o podrobnější argumentaci ve vztahu ke skutkovým zjištěním a užití právní kvalifikaci, dovoluje si odvolací soud v tomto směru odkázat na velmi podrobné odůvodnění rozhodnutí nalézacího soudu popsané pod body 73 až 93, se kterým se (až na shora popsanou výjimku vztahující se na promlčení trestní odpovědnosti za přečin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 trestního zákoníku) v plném rozsahu ztotožnil a nemá k němu co dalšího dodat.
22. Pokud jde o shora citované odvolání státního zástupce, pak lze ve stručnosti uvést, že tento se domáhal ve své podstatě stejného rozhodnutí, jaké v předmětné trestní věci učinily nalézací a odvolací soudy před rozhodnutím soudu dovolacího, tj. Nejvyššího soudu. Vzhledem k tomu, že se nyní odvolací soud zcela ztotožnil se skutkovými závěry nalézacího soudu a ve své podstatě i s jeho právními závěry (s výjimkou opomenutí skutečnosti, že ve vztahu k přečinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku došlo k zániku trestní odpovědnosti s ohledem na marné uplynutí promlčecí doby), bylo odvolání státního zástupce postupem podle § 256 tr. ř. zamítnuto v celém jeho rozsahu. V podrobnostech, pokud jde o skutkové a z toho vyplývající právní závěry, si dovoluje odvolací soud odkázat na velmi podrobné odůvodnění napadeného rozsudku, když v tomto se nalézací soud vypořádal s veškerou problematikou tohoto případu, provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení podstatných okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu podle § 2 odst. 6 tr. ř., z provedených důkazů vyvodil logické a přesvědčivé závěry, přičemž zároveň při svém rozhodování plně respektoval právní závěry a pokyny dané mu dovolacím rozhodnutím Nejvyššího soudu. Je nutno zdůraznit, že hodnocení důkazů je stěžejním oprávněním soudu I. stupně, přičemž odvolací soud je vázán hodnocením takto provedených důkazů s výjimkou těch důkazů, které by sám ve veřejném zasedání znovu provedl (§ 263 odst. 7 věta druhá tr. ř.), přičemž odvolací soud je toho

názoru, že v předmětné trestní věci nebylo k otázce verifikace skutkových zjištění nutno provádět jakékoli další dokazování.

23. Při úvaze o druhu a výměře trestu byl odvolací soud, stejně jako soud nalézací, veden hledisky vymezenými v § 39 odst. 1 tr. zákoníku, tedy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále soud přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Soud rovněž přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
24. Ve vztahu k osobním poměrům obžalovaného nedošlo v mezidobí od vyhlášení rozhodnutí nalézacího soudu k žádné změně. Obžalovaný je starobním důchodcem, v místě bydliště nebyl přestupkově projednáván a nejsou zde evidovány ani jiné stížnosti na jeho chování. Má jeden záznam v opise rejstříku trestů z roku 1975 pro delikt kvalifikovaný podle § 209 trestního zákona, ke kterému již aktuálně nelze přihlížet.
25. Odvolací soud má, stejně jako nalézací soud, za to, že u obžalovaného Jaroslava B. lze účelu trestu dosáhnout uložením maximálně mírného podmíněného trestu odnětí svobody, a to na samotné dolní hranici zákonné trestní sazby, jejíž zákonné rozpětí podle § 260 odst. 3 trestního zákoníku činí jeden rok až pět let. Tento trest je ukládán jako podmíněný především s ohledem na předchozí zcela řádný život obžalovaného. Podstatným (pro obžalovaného příznivým) faktorem je určitá mezní situace ve vztahu k zásadě subsidiarity trestní represe, jakož i určité „spoluzavinění“ poškozeného, tedy pochybení, přehlédnutí, nedůslednost pracovníků poskytovatele dotace (jak o tom mluví rozhodnutí nalézacího i dovolacího soudu). Ve prospěch obžalovaného pak rovněž hovoří fakt, že ostatní finanční prostředky z poskytnuté dotace byly použity již na řádný účel dotace, tedy na rekonstrukci Příleského mlýna realizovanou po poskytnutí dotace. Významnou polehčující okolností je pak doba, která uplynula od doby spáchaní předmětných přečinů, když skutek byl spáchán v roce 2008-2010, tedy před 11-9 lety, přičemž nelze hodnotit, že by to byl obžalovaný, který by se podstatným způsobem podílel na délce trestního řízení, např. neodůvodněnými průtahy. Ukládaný trest pak do jisté míry relativizuje premisu, že jediný účelný trest je trest, který následuje co nejdříve po protiprávním jednání pachatele. Účelem ukládaného trestu v tomto případě není přísné trestání obžalovaného, ale spíše snaha o to, aby se do budoucna vyvaroval podobného jednání, pro které bylo proti němu vedeno toto trestní stíhání. V tomto směru tedy nedošlo rozhodnutím odvolacího soudu ke změně ohledně výše samotného trestu odnětí svobody.
26. Skutečnost, že byl obžalovaný rozhodnutím odvolacího soudu nově uznán vinným toliko jedním přečinem, a to poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, našla svůj odraz ve zmírnění délky podmíněného odkladu tohoto trestu na minimální zkušební dobu jednoho roku (oproti dvěma letům z rozhodnutí nalézacího soudu), když má za to, že tato zkušební doba je dostatečně dlouhá k tomu, aby obžalovaný svým dalším chováním prokázal, že se v tomto případě jednalo o ojedinělé vybočení z vedení řádného života a že účelu trestu tedy bude dosaženo i bez jeho přímého výkonu (svědčí o tom i skutečnost, že se od spáchaní tohoto skutku nedopustil jiného protiprávního jednání v rozporu s trestním zákoníkem).
27. Soud prvního stupně se ve svém rozhodnutí podrobně zabýval otázkou zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku. I v tomto směru se odvolací soud plně ztotožnil s jeho závěry, jak je konstatoval pod bodem 33 odůvodnění svého

rozhodnutí. Zde nalézací soud správně uzavřel, že pro komplexní řešení poskytnuté dotace postačuje řešení, které nabízejí mimotrestní právní normy (postupy správního či finančního práva), a to s ohledem na skutečnost, že situace v době podávání žádosti byla ovlivněna jednáním, resp. opomenutím orgánů poskytovatele dotace. Nicméně ve vztahu k flagrantnímu uplatnění dvou nepravdivých faktur se odvolací soud plně ztotožňuje s názorem, že zde je namístě dovodit trestní odpovědnost obžalovaného Jaroslava B., když tento jednal v přímém úmyslu podvodným způsobem získat a následně použít finanční prostředky z rozpočtu spravovaného Evropskou unií, a to po předložení vědomě nepravdivých dokladů.

28. Výroky o náhradě způsobené škody, které nalézací soud v napadeném rozsudku vyslovil jednak podle § 228 odst. 1 tr. ř., jednak podle 229 odst. 2 tr. ř., shledal odvolací soud zákonnými a odpovídajícími výsledkům dokazování, provedeného v průběhu hlavního líčení a odvolací soud se zcela ztotožnil s argumentací obsaženou v bodech 98 až 102 odůvodnění napadeného rozsudku. Proto byly oba tyto výroky v rozhodnutí odvolacího soudu beze změny zopakovány.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 21. října 2020

JUDr. Ivo Lajda v. r.
předseda senátu

JUDr. Renáta Sobalová v. r.
zpracovala